

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quæcumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Caput XXIV. Aliud.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

Ascendit per revelationem Ierosolymam, & exposuit his, qui videbantur aliquid esse, id est, sanctis Apostolis, sive discipulis, ne forte in vacuum currat. Cum vero ab Ierosolymis descendisset, & rursus gentium gregibus interfuisset, emendavitne aliquid ex prioribus? Nonne perseveravit Deum confitens Christum? Atque ideo scribit quibusdam: *Miror quod sic cito transferimini ab eo, qui vos vocavit in aliud*

Gal. 1. v. 6.

evangelium, quod non est aliud, nisi aliqui sunt conturbantes vos, & volentes convertere evangelium Christi. Ait autem iterum: *Sed etsi nos aut Angelus de celo evangelizaverit vobis, praeter id quod accepistis, anathema sit.* Pro qua igitur causa alios omnes omittens, licet Deum inhabitantem haberint, solum praedicabat JESUM sicut Deum.

videm.

CAPUT XXIV.

Aliud.

SCRIPtum est de Christo: *Cum autem esset in Ierosolymis in die festo, multi crediderunt in nomine ejus, videntes signa quae faciebat; ipse autem JESUS non credebatur se illis; quod ipse sciebat omnes, & quod non necesse habebat, ut aliquis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat, quid erat in homine.* Si homo esset θεοφόρος, quomodo non decepti sunt multi, qui Ierosolymis in nomen ejus crediderunt? Vel quare solus cognoscit, quae sunt in homine, cum praesertim nemo alius sciat? *Fixisse enim dicitur Deus corda nostra singillatim. Vel quare solus remittit peccata? Ait enim: Quia potestatem habet Filius in terra remittere peccata.* Quare solus praeter alios adfessor sedet Dei & Patris? Quare soli obsequuntur angeli? Cur nos quidem docuit communem putare Patrem, qui est in caelis; sibi autem cum specialiter scribebat?

Ivan. 1. v. 27.

Psal. 32. v. 15.

Matth. 9. v. 6.

Matth. 5. v. 12.

Videtur aliquid hic desse, id, quod Ananias in memoria de statere in tributum pensata.

Deut. 6. v. 13.

Sed forte dices, quod hujusmodi voces inhabitanti Verbo deputandae sint. Nonne igitur eum oportebat, juxta prophetis convenientem mensuram, ipsum quoque dicere: *Hae dicit Dominus.* Verum cum ea quae supra legem sancire vellet, assumens sibi convenientem legislatori auctoritatem, aiebat: *Ego dico vobis.*

Quomodo liberum se ait, & non obnoxium Deo? Ideo quia est Filius in veritate? Et si esset homo θεοφόρος, essetne etiam liber secundum naturam? Solus enim Deus liber, atque solutus est: solus enim quasi tributa omnium exigit; & tanquam loco debitorum ab omnibus recipit religionem. Etsi exitus legis & prophetarum Christus est, est autem homo θεοφόρος; nonne dicere liceat, quod prophetarum praedicationum exitus ἀνθεκτικός nobis crimen induxerit?

Deinde lex quidem praedicabat: *Domini Deum tuum adorabis, & illi soli ser-*

vies. Qua nos eruditione perduxit ad Christum, quasi ad agnitionem illis, qui in vmbri fuerant, potiorum: spernentemne igitur Deum legis & Prophetarum adorare, adorabimus hominem habentem Deum inhabitantem? Ubi enim praestabilius erat Deum intelligi? In caelo, an in terra? In Seraphim, an in terreno corpore?

Si erat homo θεοφόρος, quomodo prope modum ac nos participavit carni ac sanguini? Nam si quia Deus inhabitavit, hoc ei sufficit, ut, similiter ac nos, participaret carni & sanguini; & ita his participare id ipsum est, quod hominem factum esse: inhabitavit autem & in multis sanctis; homo igitur non semel, sed sapissime factus est. Quare ergo semel, in consummatione saeculorum, in destructionem peccati, per hostiam suam dicitur apparuisse? Quomodo autem vnum nobis Verbi adventum praedicant divinae scripturae, si θεοφόρος erat homo? Si templum & ipse factus est Dei, quomodo & in nobis etiam Christus est? Sicutne templum in templis? An ut Deus magis in templis per Spiritum? Si θεοφόρος erat homo, cur est solus ipsius corpus vivificum? Oportuerat enim aliorum etiam corpora esse talia, in quibus habitavit Deus omnipotens.

Hib. 1. v. 10.

Hib. 9. v. 26.

Hib. 10. v. 28.

Scripsit autem alicubi etiam divinus Paulus: *Irritam faciens quis legem Moysi, sine ulla miseratione duobus aut tribus testibus moritur, quanto magis putatis deteriora mereri supplicia, qui Filium Dei conculerit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit?* Atqui divina erat lex, & mandata dicta per Angelos. Quomodo igitur dignus erit deteriore supplicio, qui pollutum duxerit sanguinem Christi? Vel quomodo potior est religione, quae est secundum legem, fides in Christum? Sed, ut jam ante diximus, Christus non similis aliorum sancto-

rum, homo θεοφόρος, sed Deus magis vere, & omni mundo celsiorem possidet gloriam, quod cum Deus sit natura Dei Verbum, factus est caro, sive homo per-

fectus: animatum enim & rationabile esse, quod adunatum est ei, credimus corpus, & vera omnino est adunatio.

C A P U T X X V.

Apud Photium X V.

Quomodo oportet intelligere: Verbum caro factum est, & habitavit in nobis; & quomodo proprium ipsius dicatur corpus.

HEB. 1. v. 16. SEMEN Abrahæ apprehendisse Verbum Dei unigenitum, beatus Paulus commemorat; necnon etiam, quod pro-

modum ac nos participavit carni & sanguini. Memores autem sumus etiam Joannis; ait enim: Verbum caro factum est, & habitavit in nobis. Idne igitur fuit propositum viris spiritalibus, docere, quod Dei Verbum conversionis sit patiens; aut quod ipsum fas sit commutationem, quæ magis creaturæ conveniat, sustinere: adeo ut id, quod non erat, forsitan in id sua sponte deveniat; aut alius contra ipsius voluntatem ad aliam naturam impellat; absit. Manet namque idem, a sua natura commutationem omnem excludens, conversionis umbram nesciens pati: fixa est enim semper in suis superna illa celestisque natura.

Quomodo igitur Verbum caro factum sit, videre necesse est. Primum quidem divina scriptura carnem plerumque nominat hominem, & quali ex parte animalis totius significationem facit, necnon etiam a sola anima interdum tantumdem agit; scriptum est enim quod videtur omnis caro salutare Dei. Et ipse divinus Paulus: Non consensu, inquit, carni & sanguini. Allocutus est autem eos, qui sunt ex Israel pontifex Moyses: In septuaginta & quinque animabus descenderunt patres tui in Ægyptum. Sed non idcirco dixeris, quod nuda & sine carnibus animæ in Ægyptum descenderint; nec porro quod inanibus corporibus, & solis carnibus, salutare suum Deus indulsit. Quoties igitur audimus, carnem factum esse Verbum, hominem intelligimus ex anima & corpore. Factum est autem Verbum, cum sit Deus, homo perfectus, corpus accipiens animatum & rationabile, idque sibi vere adunavit, quomodo ipse sciat, nostris enim sensibus hujusmodi cogitationes omnino cerni non possunt, & nuncupatus est filius hominis.

Sed si oportet tanquam in speculum intuentes dicere, conjectat aliquo modo sensus humanus, adunatum fuisse Verbum corpori habenti animam rationabilem, qualiter etiam hominis animam suo cor-

pori, ipsam quidem diversæ naturæ, sortitam tamen communionem adunationemque cum corpore; ut pene videatur non esse alia præter corpus, eo quod per compositionem ex utroque animal unum efficiatur, manente tamen ipsa, ut ante memoravi, in sua natura. Ergo non per commutationem aut conversionem, hominem factum Dei dicimus Verbum; nec profus, quod Deus esse desierit, sed quod carnem accipiens ex muliere, & ei ex utero adunatus, exiit homo idem simul & Deus; neque Dei & Patris generationem æternam projiciens, sustinuit temporalem, ex muliere inde initium, ut esset, accipiens. Permitebat autem carni propriæ suæ legibus nasci, nativitate ratione dumtaxat. Cæterum habet in se aliquid ab humana natura dissimile: natus est enim ex Virgine, & solus habet matrem innuptam; factum autem ipsum etiam carnem, & in nobis inhabitasse, Evangelista commemorat, ut utroque comprobaret, & factum fuisse hominem, & suum non perdidisse: mansit enim quod erat.

Intelligitur namque certe tanquam aliud in alio inhabitare, id est, divina natura in humana natura, non permissa commixtionem, aut confusionem, aut commutationem, ut esset, quod non erat. Quidquid enim in alio habitare dicitur, non ipsum sit tale, quale est id, in quo habitat; sed aliud in alio magis intelligitur. At verò in Verbi natura & humanitatis, solam nobis differentiam designat diversitas naturarum. Unus

Gg iij

A aliud, nisi aliqui volentes convertentem iterum: e celo evangelium accepisset, usque ad usum alios omnes habitantem habet JESUM sicut

perduxit ad nemem illis, qui a: spernentesthetarum adom habentem nim præstabilium in celo, an in terreno cor-

quomodo prorsus ac sanguinis ac sanguinis participaret participare factum esse: Iteis sanctis; tepissime factum consummatis. peccati, per Quomodo entum præterit erat us est Dei, hristus est? an ut Deus Si θεοφόρος corpus vi-rum etiam habitavit

m divinus m Moyses, hinc hinc testibus teriora meculaverit, duxerit ara dida gnus erit o duxerit lo potior a legem, nte dixi-a sancto-